

Samtale omkring pejsen med Lyndon LaRouche, 5. november 2015:

»Hvordan man åbner porten til
økonomisk genrejsning?«
»Vi må smide Obama ud af embedet;
vi må smide Wall Street ud i grøften!«

Følgende er uddrag af 'Fireside Chat' med Lyndon LaRouche.

Vi anbefaler, man hører/læser hele begivenheden her(engelsk):

<https://larouchepac.com/20151102/fireside-chat-lyndon-larouche-november-5-2015>

Q8: Hej, Lyn, jeg er J fra St. Paul, Minnesota. Mit oprindelige spørgsmål var, hvad sker der med BRIKS? Kan de gøre det alene, uden USA? Men jeg tror, du nævnte, at det kunne fungere, men ikke, som det bør fungere. Kan du uddybe det lidt nærmere, f.eks., hvis Tyskland går sammen med Rusland og Kina og bryder ud af det kvælergreb, Europa holdes i af finansiererne, ville det hjælpe på sagen?

LAROUCHE: Nej, ikke alene. Man har et helt område, som ikke er tingen; i hele Vest- og Central-europa er nationerne generelt, inklusive Tyskland, kollapsede; Storbritannien er kollapsede, det britiske

system er kollapsede; og de andre dele af Europa, helt frem til Ruslands grænse, er nu fejlslagne, og de bliver mere og mere fejlslagne, som ugerne og månederne skrider frem. Det er et faktum. Det gode er et par muligheder i Sydamerika, begrænsede muligheder; nogle tilfælde i Mellemøsten er mulige; Rusland, Kina og Indien, i særdeleshed; ligeledes Japan; og et par andre steder af dette netværk i det eurasiske område repræsenterer en mulig forandring til det bedre. Især er Rusland meget imponerende; Kina er meget imponerende. Så hvis man flytter øjnene væk fra Nordamerika og Vesteuropa, så kan man, i nogle områder som Afrika osv., finde, at der er håb. Men man må ikke sætte sin lid til ting, som jeg ville anse som håbløse i øjeblikket, som det nuværende, amerikanske præsidentskab, de seneste fire præsidentembedsperioder; og det meste af den amerikanske præsidents politik, siden Bill Clintons afgang, osv.

Så det er det generelle spektrum, jeg ser på planeten: At man ikke kan overse Kinas generelle betydning, som er enormt fremgangsrig; men Rusland stiger hurtigt mht. magt osv.; og der er andre nationer, der falder inden for denne kategori.

Det er således det transatlantiske område, der er det værste for menneskeheden lige nu, af alle betydningsfulde, større dele af planeten. Det transatlantiske område er en katastrofezone. Hvis vi kan vende denne udvikling og få noget, som O'Malley, til at komme frem med succes, så kan vi ændre kursen. Men vi må ændre kursen væk fra det, den nu ses som typisk amerikansk.

Q9: Dette er J fra Fredericksburg, Virginia. Hvordan går det, Lyn? Mit spørgsmål henviser til termen den »nye verdensorden«, og jeg bringer det op igen, for tag f.eks. George Bush, der brugte termen »nye verdensorden; Henry Kissinger brugte det på Wall Street; og på baggrund af min forståelse af, hvad der foregår i verden, mener jeg, der er mange elitegrupper, der gerne vil se verden blive, som det passer dem, og resten af verden kan gå ad Pommern til. Jeg henviser til f.eks. befolkningskontrol. Jeg vil gerne bede om din respons på dette.

LAROUCHE: Hele forslaget er nonsens. Dette går f.eks. ind i et dybere område, end jeg har berørt hidtil i aften. OK: Det, der skete, var, at USA, især med grundlæggelsen ved Alexander Hamilton, som inspirerede Franklin Roosevelt til at indtage præsidentskabet; og Hamilton organiserede skabelsen af De forenede Stater gennem en organisering i Phila-

delphia, Pennsylvania, hvis hensigt var at skabe De forenede Stater.

Efter ham og George Washington havde vi fire præsidenter, der var onde; efter den første præsident, Washington, i USA. Senere fik vi en fremragende præsident; dernæst havde vi en meget, meget, meget dårlig præsident, der sad i flere perioder, og, med få undtagelser, havde vi ingen anstændig præsident igen før Abraham Lincoln.

Situationen er sådan, at vi ikke har, og det meste af tiden ikke havde, siden da – vi havde noget efter Lincoln, noget var – OK. Vi havde en stor præsident, der efter sin fratræden var general, en stor general; vi havde nogle gode folk i slutningen af det 19. århundrede. Efter starten af det 20. århundrede har der ikke været andet end degeneration i de intellektuelle evner i USA generelt. Franklin Roosevelt var den klareste undtagelse fra dette. Der var nogle præsidenter, der sad i korte perioder, der var brugbare. Generelt har USA's præsidentskab og USA's system i løbet af det 20. århundrede, og nu i denne nye generation, været en skrotbunke.

Når man derfor ser på dette rod, har man – bortset fra det, Washington stod for og et par andre – ikke et regeringssystem, der er i overensstemmelse med det, Alexander Hamilton etablerede. Med begyndelsen af det 20. århundrede har de fleste videnskabsfolk i USA, fra da af og frem til i dag, med få undtagelser, været fiaskoer. Det er, hvad vi har med at gøre.

Vores pointe er derfor, at vi ikke har de almene egenskaber, der skal til for at skabe en succesrig økonomisk genrejsning af vor nation. Vi har det ikke. Vi må skabe det. Jeg har tilbragt en stor del af mit liv, især i de senere år, med at forsøge at skabe den form for økonomisk system, som jeg ved følger Hamiltons vej. Vi har det ikke nu; vi har et par videnskabsfolk, som Hamilton og med andre, der var store talenter; men generelt er den amerikanske befolkning ignoranter; størstedelen af den amerikanske befolkning er uvidende, og det ligger stadig i fremtiden at genopbygge det, som var lovende i Franklin Roosevelts regering. Vi har haft folk, der har gjort dette, gode folk, men generelt viser historien for det meste et par succeser, og flest fiaskoer. Det er vores historie.

Men hvis vi ser på denne nation og denne Jord som helhed, så finder vi i Rusland, vi finder i Indien, vi finder i Kina og andre steder, nogle dele af Sydamerika, et par steder i Afrika, finder vi fremskridt. Det er vores job at erkende fiaskoen af de fleste af de præsidentielle systemer i USA. Vi må erkende, hvad disse systemer er, så som de systemer, der de-

fineres af Hamilton, og som leverer den form for fremskridt, som menneskeheden fordrer. Men vi må indtage en streng holdning i dette spørgsmål, og vi må erkende, at det transatlantiske samfund er et forfærdeligt sted at leve. Vi må ændre det! Vi må rydde op i det og ændre dets karaktertræk.

Q12: Hej, jeg er S fra New York City. Jeg har et spørgsmål om nedlukningen af Wall Street. Når vi forsøger at forklare folk dette, når vi er ude på gaden, så kommer spørgsmålet frem, hvad, der præcist vil ske, når vi lukker Wall Street ned? Betyder det – hvordan vil det indvirke på jobbene i børshandlerhusene? Hvordan vil det påvirke de folk, der er ansat af New Yorks Aktiebørs. Og vi taler ikke om de rige børshandlere og direktørerne og partnerne; hvordan vil det påvirke den gennemsnitlige Wall Street-arbejder?

LAROUCHE: Glem det! Jeg er ligeglad med Wall Street-arbejdere! Jeg er revnende ligeglad med dem! Hvorfor skulle jeg kere mig om dem? De er intet værd. Hvorfor skulle vi støtte dem, der er intet værd. Deres arbejde er værdiløst, så hvorfor skal vi betale for det? Fjern dem!

Vejen til løsningen er *at lukke Wall Street ned*. Simpelt hen lukke det ned.

Hvad betyder så det? Det betyder, at vi ikke lænere betaler Wall Street. Vi bemyndiger ikke anvendelsen af Wall Street-penge som USA's valuta. Det bliver løftet fra USA's valuta. Det bruges ikke lænere som valuta i og af USA. Vi *stopper* det! Bare sådan!

Og det er vidunderligt. Det er smukt.

Piller og medicin? Glem medicin; vi har paradiset i vore egne lommer. Vi blev Wall Street kvit.

Hvad sker der så? Ja, man må tilbage til Franklin Roosevelt og det, han gjorde, hans reform mod Wall Street. Så vi har et fint, lille fortilfælde. Luk Wall Street ned. Betal dem ikke noget som helst! Erklær dem bankerot! Vi vil ikke have dem! Vi har ikke brug for dem i USA, vil ikke have dem i USA! Måske kan vi lære dem at lave tøndere, eller sådan noget, eller at lave noget nyttigt; men Wall Street fortjener *ingen som helst understøttelse*. Ingen som helst finansiel understøttelse *overhovedet!* Når vi først sparker Wall Streets praksis ud, kan menneskeheden begynde at fungere.

Hvad sker det? Ja, hvad gjorde Franklin Roosevelt? Franklin Roosevelt tog, fra begyndelsen af sin karriere som præsident, og begyndte at finde beskæftigelse til mennesker, der var ufaglærte, som var

blevet nægtet virkelige faglige kundskaber; at sætte dem på lønningslisten, vi prøvede at få dem ind i ideen om en arbejdsdag, en rigtig arbejdsdag. Vi sikrede os, at de fik mad, vi gav dem nogen sundhedshjælp. Men det, der virkelig skete, var, at da vi begyndte at udbrede dette, omkring 1936, havde Franklin Roosevelt på dette tidspunkt faktisk indledt at trække USA's økonomi op (som et ur, *-red.*); ting begyndte at ske, der kom produktion; og USA blev en mægtig magt, fra og med 1930'erne og frem til afslutningen af Franklin Roosevelts liv som præsident.

Hvad betyder så dette for os i dag? Det betyder, at vi simpelt hen lukker Wall Street ned. Ingen på Wall Street *får betaling for deres beskæftigelse*. Ingen! De har sikkert en masse penge; det er ved at blive meget fattigt; de er bankerot, deres penge er ikke meget værd; kun et par rige svin.

Vi vil derfor skabe, som Franklin Roosevelt ville have gjort, genskabe et system, der finansierer, et beskæftigelsesprogram, et produktionsprogram, for folk i USA. Vi gjorde fremskridt, vi lavede store spring i teknologi, vi opbyggede USA i løbet af den periode, hvor han var præsident. Mod slutningen af dette var der nogle mennesker, der var på det republikanske instinkts side, og de var med til at ødelægge det, Franklin Roosevelt gjorde. Og vi fik FBI, og FBI ødelagde meget af FDR's moralske arbejde, selv, mens han endnu var i tjeneste.

Wall Street er noget skidt, duer slet ikke. De har intet godt i vente.

Men! Hvad gør vi? Lad os tage Wall Street, lad os se på Manhattan. Manhattan har meget struktur af god kvalitet. Noget af det er af mellemkvalitet; noget af det er ret fremragende; nogle af faciliteterne, nogle af egenskaberne, disse ting er meget brugbare. Gaderne kunne blive udbedret og være i bedre stand, sådan nogle ting. Men skyskraberne er der. Det, vi ville gøre, er, at vi ville tage hele denne struktur på Wall Street og sige: »lad os tage hele den praktiske mening med et nyt Manhattan op til revision«, hvor vi tager de mennesker, der bor i disse tårne på Wall Street, og siger, »I snyltere, I må hellere tage et andet sted hen og tjene nogle penge; for I har alligevel aldrig tjent nogen penge. I får en masse penge, men I tjener dem ikke.«

Vi vil så tage nogle af disse bygninger, skyskrabere, der tilhører folket, som hospitaler. Manhattan kan gennem skyskrabersystemet levere en masse i form af sundhedssystemer, sådanne ting; andre ting, uddannelsesinstitutioner og lignende. Beskæftigel-

sesmuligheder til en rimelig sats. Alt dette kan gennemføres.

I andre dele af USA findes der mindre fremgangsrige muligheder, men vi har nogle ting der, som også er rimelige muligheder.

Så vi lukker simpelt hen Wall Street ned, underkaster det revision, når det først er lukket og siger, »Wall Street bliver ikke længere betalt!« Men nogle af ejendommene, skyskraberne der, er værdifulde. Nogle af faciliteterne er værdifulde til brug! Så vi vil reorganisere, som Franklin Roosevelt organiserede USA's økonomiske genrejsning, efter at vi er blevet Wall Street kvit. Hvilket betyder, at vi må blive arbejdsomme, produktive, i ordets fulde forstand. Vi er ude efter økonomisk fremgang, reel, faktisk fremgang, blandt folk på Manhattan, f.eks., og naboområderne: institutionerne på det større Manhattan er værdifulde institutioner, musikinstitutioner og andre ting, meget vigtigt! Og vi vil hjælpe med at uddanne flere mennesker i den amerikanske befolkning ved at bruge disse faciliteter og bruge dem som enheder til at opbygge nationen.

Hvad er, sluttelig, De forenede Staters oprindelse? USA's oprindelse er lokaliseret i eksistensen af hvad? Manhattan! Af hvem? Alexander Hamilton. Og George Washington og dernæst Abraham Lincoln og andre lignende personer. Vi skabte en institution, der ikke består af flere stater i USA; systemet med USA som en *enhed*: de Forenede Stater!

Og De forenede Staters centrum er Manhattan! Det har det været lige siden Philadelphia, og Alexander Hamilton besluttede at gøre det til Manhattan.

Sådan gør vi det. Det er løsningen. Vi må skabe *denne* form for forandring: Vi ønsker, at folk skal blive det, de bør være, kreativt produktive. Det er den eneste måde at løse vore såkaldte problemer på.

ASCHER: OK, Lyn. Foreslår du, at vi skal om-døbe Trump Tower?

LAROUCHE: Jeg ville sige, at vi ville få trumfen (Trump) ud af magten (power). [latter] Manden er et falsum, hvad vil I have? Trump er et falsum. Han er engageret i organiseret, illegal aktivitet. Han kommer ind i aftaler, han bliver brugt som en form for jagthund, der henter fuglene ind til andre personer, der laver de virkelige svindelnumre; og nu vil han være præsident! Det er en meget dum idé! Ideen om, at Trump nogen sinde skulle blive præsident, er en af de mest afskyelige tanker, der er udtalt!

ASCHER: OK. Vi nærmer os afslutningen; har du nogle slutkommentarer til os?

LAROUCHE: Jeg mener, at pointen er, at vi må erkende, at vi er i en krisetid, der er en krisetid, og folk, der tænker, 'der er en krisetid', tænker faktisk slet ikke. Der skal ske det, at vi må af med både Obama og Bush-familien; vi må lukke den slags ned. Vi må frembringe en nominering til præsidentskabet, der rent faktisk er i besiddelse af de nødvendige egenskaber for et sandt præsidentskab for De forenede Stater, som det defineres af selve USA's Forfatning. Hvis vi gør dette, som Franklin Roosevelt havde til hensigt at gøre, og følger hans præcedens; vi vil gå tilbage til Franklin Roosevelts anskuelse og virkeliggøre den. Det var intentionen.

Der var nogle institutioner i USA efter denne periode, der ødelagde det. Folk efter Anden Verdenskrig; nogle kræfter i USA begyndte at korrumpere USA *massivt*, og jeg har noget bekymrende bevis mht. dette. Jeg ved om alle disse ting generelt; jeg har erfaringen.

Hvad vi derfor vil sige, er, »OK, det var en dårlig idé«. Nogle gode ting blev gjort af visse præsidenter i moderne tid, efter FDR's død. Men generelt lavede vi nogle frygtelige fejl. Vi havde nogle få, gode præsidenter; Reagan var især en god præsident. Problemet var, at han havde en Bush i buskene, der skød ham; som fik ham skudt. Derfor blev han svækket.

Bill Clinton var en god præsident, ved sine intentioner og ved mange af sine præstationer. Men derefter var der meget lidt, der var noget værd. Det har været et langt træk, siden vi havde en god præsident i USA: Jeg tror, tiden er inde til, at vi får én.